

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XI. évf. 8. szám

2006. AUGUSZTUS

Augusztus 15.

Nagyboldogasszony

Az ünnepet Székesfehérvárott első szent királyunk is megüli. Egyik alkalommal a *Napbaöltözött Asszony* nagy jeléről Gellért beszélt István és udvara előtt. Az Érdy-kódex nyilván hazai hagyomány nyomán írja, hogy Gellért *tanácsának intéséből akkoron kele föl, hogy az Szüz Máriát ez Magyarországnban Bódogasszonynak, avagy ez világnak Nagyasszonyának hívnák. Szent István királ es ez szegény országot Bódogasszony országának nevezé.*

Bálint Sándor: Ünnepi kalendárium (részlet)

Napba öltöztél, legragyogóbb szép Szüz, kétszer hat csillag koronádnak éke, lábaid alá hull zsámolyul a hold is, égi Királynőnk!

Bűnt, halált, poklot letiport erényed, Szent Fiad mellett ülsz mint közbenjárónk, téged az ég s föld Királynőjének vall s zengi hatalmad.

Szent hitünk buzgó követőit véd meg, s tévelygőket hozd vissza a nyájba, s mind, kiket elföd a halálos éj még, hozd ki a fényre!

Kérd Istent értünk, bűnösökért, Szent Szüz, sírva könyörgünk, adj erőt, segíts meg, bármi veszélyben biztató reményként csak te ragyogsz fel.

Áldjuk örökké a Szentháromságot, ő adta néked koronádat, szép Szüz, ő tett meg téged a mi Királynőnké s Édesanyánkká. Amen.

Himnusz a Zsolozsma reggeli imaórájából

Augusztus 20.

Újlaki szentek: Szent István király

Szent István, a magyarság államalapító első király hazánkban a legismertebb szentek közé tartozik, az országot ill. a nemzetet megtestesítő alakká vált az évszázadok folyamán. Ezért a kimondottan keresztény erények – például az irgalmasság – hangsúlyozása mellett mindig fontos szerepet kaptak a róla rajzolt képben a politikai szempontok is. Elsősorban műveltebb, öntudatosabb körökben tisztelték, a szakrális néprajzban kevés nyomot hagyott maga után.

A vallási és politikai kettős kötöttséget már a szent király neve is jól példázza. Vajk fejedelemfi a keresztiségben a Stephanus (görög στεφανος = *koszorú, korona*) nevet kapja (mint talán már előtte apja is). A latin nyelvű *István király verses históriája* Hartvik püspök Kálmán-kori legendaszerkesztménye nyomán így magyarázza a névadást: „*Krisztus első vértanúja, / István adott jóslatot / születése előtt róla, / hát István nevet kapott.*” A leendő magyar király tehát Szent István első vértanú nevét viseli, védőszentje és példaképe az a bibliai szent, aki elsőként adta életét keresztény hitért. Azonban az István királyról szóló legrégebbi műben, a *Nagyobbik legendában* egy másfajta vallási magyarázat mellett a világi politikai szempont is megjelent már:

„*Akkor az István nevet kapta; hisszük, hogy Isten is ezt akarta, mert ami István a görög nyelvben, koronázott a latin beszédben. Mivelhogy Isten azt óhajtotta, hogy viselje e világban is a királyi hatalmat, s a jövőben váltsa fel az örökké tartó boldogság koronájával...*” Akárhogy is: István király neve koronát jelent. És István király földi koronája, az ún. szent korona – valósággal talán nem az övé, de eszmeileg mindenképp tőle származik – Magyarországot, a magyar királyságot, a magyar birodalmat jelképezi. Mi, keresztények tartjuk azonban elsősorban az „örökké tartó boldogság koronáját” szem előtt, ha a szent királyra mint példaképünkre tekintünk.

Újlak németajkú hívei a XVIII. században a barokk egyház világszerte tisztelt szentjeivel díszítették templomukat, magyar szenteknek nem jutott hely benne. Amikor azonban a reformkorban az irgalmasrendiek kápolnája épült plébániánk területén, azt már Szent Istvánról nevezték el, bizonyára mivel a király példát mutatott irgalmasságból. Szent István szobrát megtaláljuk a Zsigmond téri Szentháromság-szobor talapzatán – gyanúnk szerint nem az

eredeti alkotás részeként, hanem talán XIX. század közepi kiegészítésként (Szent Imre alakjával együtt). Trianon traumája után, 1925-ben készültek mennyezeti freskóink, a diadalíven a Magyarok Nagyasszonyát látjuk magyar szentek, köztük István király társaságában. Rakksányi Dezső alkotásán a király jobb kezében az apostoli kettős keresztet tartja, bal kezével felajánló gesztust tesz, a Szűzanya föléje nyújtott ujjai pedig az elfogadást fejezik ki. (Kettejük közé, kissé hátrább helyezte a művész a rózsás Szent Erzsébetet.)

Nyolc évvel előzőtl népszavazással neveztük el plébániánk hittantermeit. Ekkor kapta az alsó nagy terem Szent István nevét. Jelképes értékű az aktus: Szent István modern korunkban érett „népi szentté”, Szent István aktuálisabb, mint valaha. Szent László kora, a törökellenes harcok ideje, a millennium büszkesége és Trianon krízise után ma is nagy szükségünk van szent királyunk, patrónusunk közbenjárására. Csatlakozhatunk magyar eleink énekéhez:

*Virágos kert vala
Híres Pannónia,
Mely kertet öntöze
Híven Szüz Mária.*

*Kertésze e kertnek
István király vala,
Behomályosodott
Örvendetes napja.*

*Előtted könyörgünk
Bús magyar fiaid,
Hozzád fohászkodunk
Árva menedékid.*

Szaszovszky József

Búcsúnapunkról

Templomunk búcsúnapjának kiemelkedő eseményeként Dr. Erdő Péter bíboros úr 22 testvérünknek szolgáltatva ki a bérmálás szentiségét. A ½ 11-es ünnepi szentmisén – melyen templomunk kórusa szép énekével szolgált – a főpásztorral koncelebrált András atyán kívül György atya és Antal János esperes úr is. A bérmálás ünnepi pillanatai közben látszott, hogy András atya sok fáradozása a felkészítés folyamán nem volt hiábavaló: a bérmálkozók komolyan vették a felnőtt nagykorúságot jelentő szentség felvételét, és ha egyesek nehezen is, de megtalálták azt a szentet, akit leginkább közel éreznek magukhoz és példaképnek tekintenek, és azt a bérmászülőt – legyen az házastárs, testvér, barát, ifivezető vagy újlaki testvér –, akivel a hitbéli kérdéseket meg lehet beszélni.

A szentmise után a bíboros úr megnézte a plébániánk 300 éves történetét bemutató kiállítást, melyet a búcsúnap előestéjén nyitott meg templomunk 25. plébánosa, András atya a kápolnában. A kiállítást Tarján Mária rendezte, aki hosszas és alapos munkával tanulmányozta a *Historia domus* könyveit és plébánosaink munkássága tükrében állította össze a plébániánk történetét bemutató, fényképekkel illusztrált 35 plakátot. Megtudtuk, hogy bizony sose volt könnyű dolga a plébánosoknak, a hitélet elmélyítése mellett mindig voltak építési feladatok, hol felhőszakadás, hol villámcsapás, vagy csak egyszerűen az idő vasfoga tette szükségessé őket. Ezért mindenkor kérték a hívek segítségét és számíthattak adakozásukra. A kiállításon a plakátokon kívül korabeli tárgyakat: örökmécses, gyertyatartót, perselyt, miseruhákat, stb., és könyveket: például képes bibliát vagy egyes plébánosok által írt műveket is megtekinthettünk. A két hétig nyitva tartó kiállítást sok újlaki nézte meg, de megtisztelte látogatásával bíboros főpásztorunkon kívül a székesfehérvári megyéspüspök és az egykori piarista igazgató atya is.

Búcsúnapunk délutánján ajándékot kaptunk, egész kosárra valót, mely a Katolikus Rádióból érkezett Gyarmathy Dóra jóvoltából. Az *Ajándékkosár* c. műsorban András atya első újlaki élményeit hallhattuk, világi elnökünk pedig mint építész mutatta be a templomot. Karnagy úr, az újságszerkesztők és a kisközösségek is szót kaptak. Mindaz elhangzott Újlakról, ami két órába belefért.

Tóth Miklós Zsolt karnagyunk szavaival élve a nap megkoronázásaként este meghallgattuk Mozart Mária tiszteletére írt Koronázási Miséjét a Sarlós Boldogasszony kórus és a Viadana kamarazenekar előadásában. A hónapok óta tartó felkészülést méltán követte nagy siker: *Máskor is szép volt a hangverseny, de ilyen szépet még nem hallottunk!* felkiáltással távozott a hallgatóság.

Hálát adunk az Úrnak a jubileumi év igazán tartalmas búcsúnapjáért, és köszönjük mindazoknak a munkáját, akik a nap eseményeihez bármilyen segítséget nyújtottak.

H. B. E.

Dosztig Olga

Újlaki arcok

Sok évtizeddel ezelőtt egymással szemben állt a Zsigmond téren a polgári leányiskola és az Árpád gimnázium. A két tanintézet növendékei az újlaki templomba jártak vasárnapi misére, fegyelmezett sorban vonulva az iskolától a templomig. A diákmisén hol egyik, hol másik iskola kórusa énekelt. Dosztig Olga mint a leányiskola kórusának tagja ma is büszke rá, hogy a negyvenes évek elején ők vitték el a pálmát éneklésben az árpádosok előtt az újlaki templomban.

Dosztigék némi mátyásföldi előélet után 1939-ben költöztek a Kiscelli utcába, a híres Laubal faesztergályos szomszédságába. A szülők közül az édesapát anyja egykor misszionárius papnak szánta. Az apa nem engedelmeskedett a szülői akaratnak, de lelkiismerete még sokáig nyugtalankodott emiatt, súlyos világháborús sérülését is hajlamos volt engedtelensége büntetésének tulajdonítani. Az anya pedig lánykorában úgy összekülönbözött a szüleivel Bécsben, hogy még tizenévesen 1918-ban Budapestre jött osztrák nevelőnőnek. 1924-ben kötött házasságot Dosztig Ferenc lakatossal, aki a Beszkárt kelenföldi féműhelyében dolgozott. Házasságukból 17 év leforgása alatt négy kislány született, akik közül az egyik korán meghalt.

A negyvenes évek elején az apa munkahelyének közelébe, egy szép új kelenföldi házba költöztek, de Olga továbbra is a Zsigmond téri polgáriba járt (végtére is ingyen utazott a Beszkárt vonalain). Amikor a front Kelenföldre ért, az oroszok Budafokra evakuálták a polgári lakosság egy részét. Sok kiköltöztetett a borpincékbe telepedett be, ami azzal a veszéllyel járt, hogy az orosz katonák ott részegedtek le köztük és erőszakoskodtak velük. Dosztigék ugyan óvatosabbak voltak, de ez sem sokat használt: Olgát golyószórával akarta megölni az egyik orosz. Szinte hihetetlen, de annyira részeg volt, hogy nem találta el.

A család a Lövház utcában talált új otthonra, Olga továbbra is régi iskolájába járt, amelyből ruhaipari szakiskola lett. 1950-től Olga az Iparművészeti Főiskola textil szakos hallgatója, ösztöndíjasként, ami fontos volt a család anyagi helyzete szempontjából. Tanulmányai utolsó éveiben a divattervezésre szakosodott, ebben a szakmában is dolgozott azután a Divatintézetnél közel három évtizeden keresztül. Munkahelye is segítette benne, hogy negyven évvel ezelőtt szüleitől az Árpád fejedelem útjára költözhetett.

Olga sohasem örvendett jó egészségnek, legalábbis a háború utáni súlyos éhezésektől kezdve. A nyolcvanas évek elején szeme világa is veszélybe került, leszázalékolták, de látását végül sikerült megmenteni. Nehéz évek voltak ezek, a bajokhoz társult anyja és nővére elvesztése is. (Apja már korábban meghalt, „kishúga” pedig külföldre került.) Árván maradva, betegen nagyon Isten kezében érezte magát, és sikerült elfogadnia Isten akaratát, bárhol is alakuljon sorsa. 1985-ben Pannónhalmán lelkigyakorlaton vett részt, imádkozott érte, hogy Teréz anya nővérei házat nyithassanak Pesten. 1986-ban, ötvenhat évesen bérmálkozott Újlakon.

(Lövház utcai otthonuk az országúti ferencesek templomának közelében volt. Az Árpád fejedelem útjáról is szívesen visszajárt oda, és a mai napig nagyon tiszteli a szerzetes atyákat. De a hetvenes évek derekától már Újlakra is szívesen járt az új fiatal káplán miséire...)

A következő nagy lelki élményt egy zugligeti lelkigyakorlat jelentette. *Hitem megújult, lángolt a szívem*, emlékezik vissza. Úgy érezte, még szán neki feladatot Isten. Nagy hatással volt rá Jean Vanier, 1989-ben részt vett a Bárka közösség alapítójának kecskeméti lelkigyakorlatán. Itt vetődött fel a magyarországi Bárka létrehozatalának gondolata, Olga Vanier-t kérdezte a maga szerepéről, aki éjszakai imádkozás után másnap felelt: legyen maga a védenek nagyamája!

Olga franciaországi lelkigyakorlattal készült a feladatra. Magyarországon Bárka egyesületet hoztak létre, házat kerestek. Anyagiakban Vanier tanácsára jórészt a Gondviselésre hagyatkoztak, és amire fizetniük kellett, adigra meg is érkezett a támogatás, pontosan a szükség mértékében. Olga, aki világ életében szép ruhákat tervezett, melyeket szép manókenek mutattak be, most az élet elesettjeivel, sérült gyerekekkel került kapcsolatba. Hol kint aludt náluk Dunaharasztaban, hol behozta magához valamelyik gyereket: sok szeretetet kapott és adott. Újabb évek és újabb betegségek súlyával terhelve ma már nem tud annyit foglalkozni velük, mint szeretne, de ma is hálás szívvel köszöni ezt a meghívást. Megtalálta feladatát, és ami ennél is több: megtanult ráhagyatkozni az Úrra, akinek szerepét egyre jobban felismeri életében.

Sz. J.

Családi események

A keresztség szentségében részesült: július 9-én Kovács Blanka Julianna.

Örök hűséget esküdött egymásnak: július 7-én Krupa Zsolt és Bitskey Katalin, 8-án Nádor Tamás és Sanics Katalin, 15-én Nagy Gergely és Károlyi Kinga, valamint Dr. Szelényi Zoltán és Gnädig Katalin, 21-én Felvári György és Dr. Bali Zsófia, 29-én Palik Zoltán és Kézér Andrea.

✝ Halottaink: Vízi Sándor (84), Dr. Fellinger Éva (49), Pongrácz Zsoltné (79), Dr. László Viktor (87), Dr. Solymosi Józsefné (85), Augusztia Gábor (72), Gaál Ilona (85), Szilvási Istvánné (95), Farkas Lászlóné (89).

Bérmálkozóink:

Dienes Mónika Rita

Ekler Dorottya Hedvig

Kovács Réka Johanna Erzsébet

Lasetzky Krisztina Johanna

Lotaller Annamária Zsuzsanna

Mertz Éva Filomena

Munkácsi Anna Jolán

Németh Anna Katalin

Nobilis Gergely Márton

Nobilis Márton András

Orosz Gábor György

Piros Klára Magdolna

Róth György Balázs

Smaraglay Zoltán Antal

Somogyváry Balázs László

Somogyváry Dorottya Anna-Mária

Somogyváry Zalán Kristóf

Tatai Dóra Klára

dr. Tóth Balázs Tamás

Udvary Gergely József

Zentai Gábor Pál

Zotter Zsuzsanna Mária Margit

IGE-IDŐ

„Békességtek bőségben legyen!” (Dán 3,98) Ez a mondat Nebukadnezár király szájából hangzik el, és birodalma minden lakójához szól. Akkor is, ma is, az emberek egyik leginkább vágyott célja ez, amely felé minden időben törekednek.

Milyen békéről lehet szó? A világban megvalósuló nyugalomról? Aligha. Az nem rajtunk múlik, azt befolyásolni nem áll módunkban.

Az országunkon belüli békéről? Sok beleszólásunk ebbe sincs, csak a négyévenkénti állásfoglalás és vélemény, ami a szavazásunkban fogalmazódik meg; no és talán az, hogy a mindennapokban nem vállaljuk fel a politikai csatározásokat.

Akkor talán a családi béke ennyire fontos? Igen, az is. Azért nagyon sokat tehetünk, ki-ki a saját rokonai között. Nagy türelem, alkalmazkodás, a másik jó tulajdonságainak fel- és elismerése, egymás segítése, felkarolása, mind-mind olyasmí, amit megtehetünk – szeretetből, imádsággal.

Ha valahol a ridegség, gyűlölet, eltávolodás üti fel a fejét, rajtunk áll, hogy megpróbálunk-e segíteni. Boldogok a békességszerzők, ezt ne felejtjük el...!

Mégis, azt gondolom, a legfontosabb a szív békéje – vagyis hogy hiába dúlnak háborúk, hiába zajlanak komoly ellentétek, hiába csap össze fejünk fölött az ár, bensőnkben harmónia van és békesség. Miben áll ez? Abban, amit Jézus mondott, hogy tudniillik az ő békéjét adja nekünk, és nem úgy, ahogyan a világ. „Ne nyugtalankodjék a szívetek, s ne csüggedjen. ... Elmegyek, de visszajövök hozzátok.” Ez a bizonyosság békessége. Annak nyilvánvalósága és nyugalma, hogy Isten soha nem hagy el, mindig velünk van, és az Oltárszentségben nap mint nap találkozhatunk Vele.

Ez az a bőség, amire szükségünk van.

Jülling Erika

Egy fontos találkozópon t a nyárban

Nem fesztivál helyszínére, sem művelődési házba, nem is óvodába léptem be, amikor június utolsó péntek délelőttjén mindezek hangulata egyszerre lepett meg. S mindháromnak a legszebb oldala nyilvánult meg: a kellemes izgalom, a kulturáltság és az otthonos meghittség. Talán túlzónak tünnek a szavak, mégis ráillenek a plébániánkon hosszú évek óta működő nyári napközis táborra. Mint tudjuk, az ötlet elindítója, Lasetzky Krisztina már nincs velünk, de Németh Anikó és Zurbó Péter, meg sokan mások, akik láthatatlanul és névtelenül ontják szeretetüket, méltóképpen járulnak hozzá az úgy sikeréhez.

– Ez egy csoda, mert a 3 évestől a 20 évesig mindenki jön, s mégis egy igazi közösség, ez rögtön látszik. Legfeljebb ha a kis három éves nem tud részt venni valamelyik programban, szépen eljátszogat, műtyürcézlik vagy sétálgat helyette. Itt mindenki mindenkit segít, együtt lehet dolgozni – mondja Péter.

Azt különben mindenki megerősíti, hogy az idén a gyerekek sokkal békésebbek, kiegyensúlyozottabbak, mint tavaly. Lehet, hogy csak azért, mert most nem jöttek a kis rendbontók? Vagy ügyesebb volt a szervezés? Igaz, tavaly többen érkeztek. Egy ilyen pénteki napon meg jócskán megfogyatkoznak, de az előző héten ötvenen, a nyitó héten pedig hatvannégyen voltak.

A fix program mindig hasonló: reggel imádsággal kezdenek, azután megtanulnak egy dalsokrot, sokszor gitárosok segítik őket. Nem maradhat el a hittanóra és a kézműves foglalkozás sem, de az összesen két órá s ülő foglalkozásokon kívül a gyerekek kedvükre mozoghatnak három helyszínen. Közkedvelt a métajáték, a „bencs-fogó”, amit csapatban játszanak, a „sárkány-óriás-törpe”, és persze a foci, a forgó pingpong, a csocsó meg a tollaslabda. Na és a kirándulások!

Most azonban beszélgetős óra folyik. Az két újlaki piarista srác, János és Bálint egymást túlszárnyalni igyekezve tart magasröptű előadást Szent Gellért püspökről. Andris Szent Lászlóról és pénzéről mesél, két kislány, Emese és Orsolya pedig (akik vidékről jöttek Újlakra) Szent Erzsébetről és Margitról beszél csendesesen. Izolda külföldön konduktor, de úgy szervezi az idejét, hogy segíthessen: most Dáviddal foglalkozik. Ronjit indiai kisfiúnak látszik, de csak félig az: anyukája hívó katolikus magyar, s nagyon szeretné, ha a mi világunkat jobban megismerné a gyerek. Nem könnyű neki megérteni sok mindent, s bár szépen beszél magyarul, egy-egy hosszabb történet közben inkább sétára indul a kertbe. Itt az a jó, hogy nincs vasfegyelem, mindenkitől azt várják el, ami elvárható. Van, aki csak benéz, ismerkedik a hittel. A tábor missziós munkának is fölfogható.

– Bárki a fiatalok közül, ha levizsgázott, vagy ha csak erre vezet az útja, rögtön beugrik ide, mert fontos találkozópon t ez nekik is. Csodálatos érzés mindenkinek – nevet Anikó, és sorolja, kik segítenek legtöbbet: Kriszta és Kata, Betti, Joe, Áron és Gergő és Matyi, Orsi... hosszú a lista. Aztán jön Vera a Mákvirágoktól és Emese és... és...

A hagyományos táborzáró szeptember elsején lesz, táborúzzel, ahogy kell. Áron végigfotózza majd azt is, lesz mit nézegetni. Mint ahogy azokat a gyönyörű darabokat is, melyeket Simon István művész úrral készítettek a gyerekek. Meg a szalvétahajtogatásokat, a festett pólókat. Egy biztos: aki Újlakon tölti a nyár néhány hetét vagy napját, tartalmas élményt kap. És – ahogy cseperedik, évről évre egyre inkább – ad is a többieknek.

Jobbágy Éva

Egyházközségünk rendszeres programjai

Miserend:

hétfő, csütörtök, szombat: 18⁰⁰
kedd, szerda, péntek: 6³⁰
elsöpénteken 18⁰⁰ is
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt vagy után, és minden csütörtökön este ¾ 7-½ 8-ig.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján a szentmisék után.

Zsolozsma: péntek 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-i szentmisét.

Imaest: minden hónap harmadik hétfőjén a szentmise után, kb. 18³⁰-kor.

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573):
hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰
kedden, szerdán és csütörtökön
16⁰⁰ – 18⁰⁰

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰

Könyvtár (bejárat a plébánia udvaráról):
vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰

Szent Istvánról személyesen

Mi lehet közös egy 1000 éve élt királyban és egy ma élő egyszerű hívőben?

A király körül volt véve nemhívőkkel és érdekből félig hívőkkel, akik között példát kellett mutatnia és bátran, hűségesen megállnia a viharban, támadásban. Meg kellett bocsájtania Jézus Krisztus tanítása szerint a legotrombább támadásokat is. Amikor meghalt szép, okos, komoly és elkötelezetten Jézusban élő gyermeke, nem eshetett kétségbe, hanem tudnia kellett, hová, kihez fordulhat vigasztalásért. Amikor egész népe került nehéz, emberileg reménytelen helyzetbe, tudnia kellett, kire bízhatja nemzetét.

Úgy érzem, hogy a mi helyzetünkben is lehetnek hasonló események, megpróbáltatások, ránk is várnak döntések, hogy az Evangélium szellemében akarunk-e élni, megbocsátani, szeretni, szenvedni és mégis bízni, örvendezve élni a hitben.

Kérjük az Úr kegyelmét, hogy mi is jó úton járjunk és szentek lehessünk.

Makainé Kosztolányi Erzsébet

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, Koncsosné

Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Spányi András plébános

Augusztusi naptár

4. P. Vianney Szent János
5. Szo. Havas Boldogasszony
6. V. Urunk színeváltozása
7. H. Szent Donát
8. K. Szent Domonkos
10. Cs. Szent Lőrinc
11. P. Szent Klára
14. H. Szent Maximilián Mária Kolbe
15. K. **Nagyboldogasszony, kötelező ünnep, szentmisék: 6³⁰, 10³⁰, 18⁰⁰**
16. Sze. Szent Rókus
18. P. Szent Ilona
19. Szo. Szent Bernát
20. V. **Szent István király**
22. K. Szűz Mária királynő
24. Cs. Szent Bertalan apostol
25. P. Szent Lajos, Kalazanci Szent József
27. V. Szent Mónika
28. H. Szent Ágoston
29. K. Keresztelő Szent János vértanúsága

Hírek, hirdetések

- Nyíri Tamás professzor úrra, egykori újlaki káplánra emlékezünk augusztus 6-án, vasárnap a 9 óras szentmisén.
- A napközisek szünidőzáró szalonnasütése szeptember 1-jén, pénteken este lesz a szentmise után a plébánia hátsó kertjében.
- Üvegablakok. Mertz Éva, akinek mukái a szentek életéből vett jelenetekkel díszítik a Szent Margit és a Szent Erzsébet termet, a közelmúltban a hittantermek közös előszobájának két kis ablakára is készített egy-egy műalkotást. A két kék alaptónusú kép két Mária-ünnep: Gyümölcstől Boldogasszony és Sarlós Boldogasszony jelenetét ábrázolja.
- Őrzött parkoló bérbeadó. Tel.: 06/30-39-49-124.

Milyen is a mi Istenünk és miért teremtett minket?

Az olvasható könyvek száma végtelen, az olvasásra szánt időnk meg egyre kevesebb, ezért jobbra olyan könyveket szeretek kézbe venni, amelyeket valaki ajánl. Egy ferences atya tanácsára kezdtem el olvasni François Varillon *A hit öröme az élet öröme* című könyvét – aztán szinte le sem tudtam tenni.

Az ember sokszor csak akkor veszi észre, hogy valami nyomasztja, amikor a teher csökkenni kezd vagy éppen megszűnik. Olvasás közben egyfajta megkönnyebbülést éreztem. Valami olyan tiszta rendszert és világos – de a bennem lévőktől sokban eltérő – istenképet mutat be a jezsuita szerző az 1981-ben megjelent összeállításban, amelyet globálisan el tudok fogadni. Bátran, tapintatosan és őszinte megértéssel reagál korunk hiteltleneinek provokatív kérdéseire, attól sem retten vissza, hogy bevallja, ha valamire maga sem talál igazán megnyugtató megoldást. Különbséget tesz hit és tudomány között, anélkül, hogy a tudomány vívmányait kétségbe vonná.

A nagy műveltségű spirituális szerző nemcsak a Biblia és a dogmatika kérdéseiben, de a művészetekben is jártas. Érzékelhető a műben a példaképpel megrajzolt krisztusi alázat, az Egyházhoz való feltétel nélküli hűség.

Ha fiatalon fogtam volna fel, hogy Isten csak szeretet és semmi más, hogy mit jelent számunkra az, hogy Ő valóságos ember is, nemcsak valóságos Isten, és mit jelent az, hogy mi, emberek szabadságot kaptunk arra, hogy folyamatosan fejlődve istenivé váljunk, sokkal kevesebb aggodalommal és sokkal vidámabban töltöttem volna el életem eddigi évtizedeit. Bizonyára hitelesebben adtam volna át a keresztény hitet gyerekeimnek, környezetemnek, nem nyomasztottak volna annyira a számomra alig elfogadható, alig értelmezhető tételek, ellentmondások, melyekbe olykor csak keresztényi engedelmségből törődtem bele.

Melegen ajánlom tehát minden hívőnek és minden kételkedőnek ezt a tartalmas kötetet. Az olvasó dolgát nagyban megkönnyíti a tudós teológus szerző szépírói vénája és tiszta logikája.

Szaszovszky Andrea

Varillon, F.: *A hit öröme az élet öröme*. Márton Áron Kiadó, Budapest 2001